

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2017

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ (Μρκ. α' 1-8)
31 Δεκεμβρίου 2017**

Για τὸ λιοντάρι τῆς ἐρήμου, ὅπως ἔχει χαρακτηρισθεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, κάνει λόγο σήμερα ἀδελφοί μου τὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα. Λίγο πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ νέου ἔτους παρουσιάζει τὴν προσωπικότητά του ἡ Ἐκκλησία μας, ἐπειδὴ αὐτὸς ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διότι ὁ Ἰωάννης ἐστάλη ἀπὸ τὸν Θεό, γιὰ νὰ προετοιμάσει τὸν δρόμο τοῦ Μεσσία μετὰ τὸ κήρυγμα καὶ τὸ βάπτισμα τῆς μετανοίας. Κι ἦταν ὅλη του ἡ ζωὴ ἀντίστοιχη πρὸς τὴν ἀποστολὴ του, τὴν ὁποία ἔφερε σὲ πέρας μετὰ ζῆλο, ντυμένος μετὰ τρίχες καμήλου καὶ τρεφόμενος μετὰ ἀκρίδες καὶ ἄγριο μέλι. Ἡ ἀδιάκοπη κραυγὴ τοῦ Ἰωάννου καὶ ἡ προτροπὴ του πρὸς πάντας, ἦταν «ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου», γι' αὐτὸ εὐστοχα ἡ συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας τὸν χαρακτήρισε, ἀργότερα, Πρόδρομο.

Ποιὰ εἶναι ὅμως αὐτὴ ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου τὴν ὁποία ἐτοίμαζε σὲ ὅλη του τὴ ζωὴ ὁ Ἰωάννης; Ὅπωςδήποτε δὲν ἀναφερόταν σὲ ἐπίγεια ὁδὸ, οὔτε σὲ «δρόμους» ποὺ καθορίζονται ὡς τρόπος ζωῆς ἀπὸ τὰ ποικίλα φιλοσοφικὰ καὶ κοινωνικὰ ρεύματα. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀνθρώπινα κατασκευάσματα, ποὺ σημαίνει ὅτι ἐμπεριέχουν τὸ στοιχεῖο τῆς ἀτέλειας ἢ καὶ τῆς πλάνης, ὅπως κάθε τι τὸ ἀνθρώπινο. Ὁδὸς Κυρίου εἶναι ὁ τρόπος ζωῆς ποὺ ὑποδεικνύει ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς στὸν ἄνθρωπο, μετὰ τὴν κλήση νὰ Τὸν ἀκολουθήσει γιὰ νὰ ζήσει. Εἶναι ἀκριβῶς ὁ ἴδιος δρόμος ζωῆς, τὸν ὁποῖο ἐξήγγελλαν οἱ προφῆτες καὶ ἀποκάλυψε ὁ σαρκωθεὶς Θεός, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ὁδὸς Κυρίου, ὅμως σαφέστερα, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὅπως ὁ ἴδιος τὸ ἀποκάλυψε καὶ τὸ διαβεβαίωσε «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ». Ἔτσι, ἡ συνέπεια στὸν κάθε λόγο καὶ θέλημά Του συνιστᾷ τὸν δρόμο ποὺ καθορίζει τὸν τρόπο τῆς ζωῆς καὶ μᾶς ὀδηγεῖ σὲ ἄμεση σχέση μαζί Του.

Ὁ Κύριος, ὅμως, ἤλθε ὄχι ἀπλῶς νὰ μᾶς ὑποδείξει τὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ νὰ μᾶς ἐνσωματώσει στὸν ἑαυτό Του καὶ ἐπομένως γενόμενοι ἓνα μ' ἑκεῖνον, νὰ γινώμαστε κι ἐμεῖς ὁδὸς Κυρίου. Μετὰ ἄλλα λόγια ὁ κάθε σωστὸς χριστιανὸς εἶναι «ἐν ἑτέρῳ μορφῇ» ἢ φανέρωση τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο. Στὸ πρόσωπο τοῦ πιστοῦ βλέπει ὁ κόσμος τὸν ἴδιο τὸν Κύριο. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὁμολογοῦσε τὴν ἐμπειρία αὐτή, ὅταν διεκήρυττε «Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός», ἐνῶ ἤδη ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη εἶχε ἐξαγγελθεῖ αὐτὴ ἡ πνευματικὴ πραγματικότητα «Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω...».

Ἡ ἀσύλληπτη γιὰ τὸν ἀνθρώπινο νοῦ ἐμπειρία, τὴν ὁποία χαρίζει στὸν πιστὸ ὁ Χριστός, προϋποθέτει ὅμως τὴν καρδιακὴ ἀνταπόκριση τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ. Ἡ προτροπὴ τοῦ Κυρίου «Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν...» ἀποκαλύπτει ὅτι ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἐτοιμότητα τοῦ ἀνθρώπου, δηλαδὴ ἡ ἔμπρακτὴ ἐκδήλωση τῆς διαθέσεώς του γιὰ ἀποδοχὴ τῆς προσφορᾶς αὐτῆς, μὲ ἐτοιμότητα ποὺ δὲν παρουσιάζει κενά, δεδομένου ὅτι ἡ ὁδὸς Κυρίου εἶναι μονίμως ἀνοικτὴ πρὸς τὸν ἄνθρωπο καὶ ἡ προσφορὰ του ἀδιάκοπη σ' αὐτόν. Χριστιανὸς ἔτσι, σημαίνει ἄνθρωπος ποὺ ζεῖ μὲ ἐγρήγορση, γιὰ νὰ βιώνει τὴν παρουσία τοῦ Κυρίου μέσα του, «Γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε, ὁ Κύριος ἔρχεται».

Ὁ Προφητικὸς λόγος προβλέποντας τὴν πραγματικότητα ἐρμηνεύει τὴν κλήση ποὺ ἀπευθύνει ὁ Ἰωάννης, γιὰ ἐτοιμασία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ὑποδοχὴ καὶ ἀποδοχὴ τοῦ Μεσσία, ὡς «Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ». Ἡ κλήση δηλαδὴ αὐτὴ μέσα στοὺς αἰῶνες βρίσκει συνήθως κλειστὰ ὦτα, διότι οἱ πολλοὶ εἶναι ἀπρόθυμοι νὰ ἀκούσουν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ εἶναι φορτωμένες οἱ καρδιές τους ἀπὸ τὰ πάθη καὶ φανερώνουν τὴν ἐρημιὰ ποὺ κυριαρχεῖ μέσα τους. Ἡ πνευματικὴ αὐτὴ ξηρασία, ἔτσι, γίνεται ἀφιλόξενος χῶρος γιὰ τὴν παρουσία τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ λιμοκτονία γίνεται χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῆς ζωῆς.

Τὴν ἐλπίδα ὅμως γεννᾷ καὶ παρέχει πάντα ἡ Ἐκκλησία, ποὺ συνεχίζει τὴν προφητικὴ παρουσία τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο, ἐξακολουθώντας νὰ μᾶς προτρέπει «Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου». Αὐτὴ καλλιεργεῖ συνειδήσεις ποὺ μὲ τὰ ἔργα τους βεβαιώνουν γιὰ τὴν παρήγορη καὶ ἀδιάκοπη παρουσία τοῦ Χριστοῦ στὴν σύγχρονη ἐρημιὰ τῶν ἀνθρώπων.

Ἀδελφοί μου, ἄς φοβηθοῦμε τὴν ἐρημιὰ καὶ τὴν ξηρασία τῆς καρδιάς. Ἄς συνειδητοποιήσουμε τό μεγαλεῖο τῆς κλήσεώς μας καὶ ἄς θελήσουμε τὴ σωτηρία μας, ἡ ὁποία κερδίζεται μὲ τὴ μετάνοια. Ἄς ἀφήσουμε τὸν Χριστὸ νὰ περπατήσει μέσα μας καὶ τότε θὰ γίνουμε κι ἐμεῖς ἡ ὁδὸς Κυρίου, ποὺ θὰ θελήσουν νὰ περπατήσουν καὶ ἄλλοι ἀδελφοί μας. Ἀμήν.

[dkpdf-button]